

शुचिमुखी HARIV. 8615, fehlerhaft für सूचि°.

शुचिरथ m. N. pr. eines Fürsten VP. 4, 21, 4. — Vgl. शुचिरथ u. s. w.

शुचिराचिस् m. der Mond ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

शुचिवन n. Buḡ. P. 2, 7, 29 nach dem Comm. so v. a. शुष्कवन (शुचि = ग्रीष्म).

शुचिवर्चस् adj. gaṇa भृशादि zu P. 3, 1, 12. davon denom. °वर्चाप्, °वर्चापते ebend.

शुचिवर्ण adj. hellfarbig RV. 5, 2, 3. अ° von unreiner Farbe; davon nom. abstr. °ता f. Kīm. Nīris. 7, 22.

शुचिवाच m. N. pr. eines Vogels (eine reine Stimme habend) HARIV. 1216.

शुचिवासम् adj. ein reines Gewand tragend SHARV. Br. 3, 2. Âçv. Gṛh. 2, 2, 2.

शुचिवत् m. N. pr. eines Mannes AIR. Br. 3, 48. pl. seine Nachkommen PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37, 37. — Vgl. शौचिवृत्ति.

शुचिव्रत adj. (f. आ) 1) dessen Gebiet (Herrschaft) licht oder rein ist: Götter RV. 1, 15, 11. 182, 1. 3, 62, 17. 5, 16, 24. Agni 8, 43, 16. 44, 21. 10, 118, 1. Himmel und Erde 6, 70, 2. TBR. 2, 6, 17, 1. — 2) dessen Wandel rein ist M. 9, 70. R. 2, 77, 10. R. GORR. 1, 13, 33.

शुचिश्रवस् 1) adj. dessen Ruf rein ist: शुचिनि श्रवणीयानि शृणोमीह — न च पापानि गृह्णामि ततो ऽहं वै शुचिश्रवाः (Vishṇu spricht) MBH. 12, 13250. BHĠG. P. 1, 5, 13. 8, 21, 3. PAÑĀR. 4, 3, 34 (S. 249). — 2) m. N. pr. eines Prāgāpati VP. 80, N. 2.

शुचिर्षद् (शु° + सद्) adj. P. 3, 2, 61. Schol. im Reinen —, im Klaren wohnend RV. 4, 40, 5. VS. 19, 74. BHĠG. P. 4, 24, 37. so v. a. auf dem Pfade der Tugend weiland 11, 16, 9.

शुचिषक् (शु° + सक्) adj. (nom. °षाउ) als Beiw. Agni's MBH. 12, 5372 nach NĪLAK. = शुचि मेध्यमेव सक्ते नामेध्यम्. Eher Flammen ertragend oder Fehler für शुचिषद्. —

शुचिष्मत् (von शुचिस् = शौचिस्) 1) adj. strahlend: Agni RV. 6, 6, 4. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Kardama Verz. d. Oxf. H. 69, a, 42. — 3) f. °ष्मती N. pr. der Mutter Agni's Verz. d. Oxf. H. 69, a, 37.

शुचिसंतप m. das Ende der heißen Jahreszeit, der Beginn der Regenzeit MBH. 7, 499.

1. शुचिस्मित n. ein strahlendes —, heiteres Lächeln R. 4, 19, 12.

2. शुचिस्मित adj. (f. आ) ein strahlendes Lächeln zeigend, heiter lächelnd MBH. 3, 1817. 2177. 2183. 2222. 2499. 2527. 4, 244. 5, 6012. 6086. 7452. R. 1, 64, 8. R. GORR. 2, 9, 14. 3, 49, 22. 52, 42. RAGH. 8, 48. KUMĀRAS. 5, 20. RĪGĀ-TAR. 4, 444. BHĠG. P. 8, 16, 54. überall fem. °ष्मित (lies °स्मित) unter den Bein. Çiva's Çiv.

शुचीभू (शुचि + 1. भू) rein werden (in rituellem Sinne): °भूय PAÑĀT. 221, 7.

शुचोय् (denom. von शुचिस्; eher doch von शुचि), °यते gaṇa भृशादि zu P. 3, 1, 12.

शुचीवती (von शुचि) f. gaṇa शरादि zu P. 6, 3, 120.

शुच्य्, शुच्यति (अभिषवे) DHĀTUP. 15, 6. चुच्य् v. l.

शुञ्ज, davon ein redupl. partic. etwa in der Bed. sich spreizend: श्रेदैव-पुत्तन्वाऽं शुञ्जनान् RV. 10, 27, 2. 34, 6. — Vgl. शृञ्ज.

शुटीरता f. Heldenmuth TRIK. 1, 1, 129. — Vgl. शौटीर्, शौटीर्य.

VII. Theil.

शुटीर्य n. dass. ÇABDAR. im ÇKDR.

शुठ्, शौठति DHĀTUP. 9, 56 (गतिप्रतिधाते: प्रतिधाते: खोटने: शौठयति 32, 102 (आलस्ये).

शुण्ड्, शुण्डति DHĀTUP. 9, 56, v. l. (गतिप्रतिधाते:). 60 (शोषणे). शुण्ड-यति 32, 103 (शोषणे).

शुण्ठ adj. nach Comm. weisfarbig TS. 1, 8, 17, 1. 5, 6, 10, 1. KĀTJ. 13. 5, 15, 9. KĀTJ. ÇR. 22, 11, 29.

शुण्ठाकर्ण adj. VS. PAĀT. 3, 128. nach Comm. kurzohrig VS. 24, 4.

शुण्ठाचार्य m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 139, a, 21. fg.

शुण्ठ f. trockener Ingwer Comm. zu AK. nach ÇKDR. VARĀH. BRH. S. 51, 15. शुण्ठी f. AK. 2, 9, 38. TRIK. 2, 9, 10. 3, 3, 221. 358. H. 420. HALĠ. 2, 460. RATNAM. 92. SUÇR. 1, 162, 8. 231, 11. 246, 11. 378, 3. 2, 80, 17. 99, 11. 134, 18. ÇĀRṆG. SAṆH. 2, 1, 31. Spr. 2999. PAÑĀT. 262, 13. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 25, 13, 20.

शुण्ठ n. dass. ÇABDĀK. im ÇKDR.

शुण्ड्, शुण्डति DHĀTUP. 9, 40, v. l. (खण्डनप्रमर्दनयोः).

शुण्ड 1) m. der aus den Schläfen fließende Brunstsaft eines Elephanten H. an. 2, 127. fg. — 2) f. आ P. 5, 3, 88. a) Elefantenrüssel TRIK. 3, 3, 117. H. 1224. H. an. MED. d. 25. HALĠ. 5, 20. MBH. 7, 1573 (शुण्डा वि° mit der ed. Bomb. zu lesen). SUÇR. 2, 181, 16. KATHĀS. 109, 1. Verz. d. Oxf. H. 121, b, No. 214. 133, a, 19 (am Ende eines adj. comp.). °दण्ड PAÑĀT. 163, 1. — b) Branntwein TRIK. H. 903. H. an. MED. HALĠ. 2. 174. — c) Schenke MED. — d) das Weibchen eines Wasserelefanten (जलेभी, अम्बुकुस्तिनी). — e) Hure H. an. MED. — f) Kupplerin ÇABDAM. im ÇKDR. — g) Nelumbium speciosum H. an. VIÇVA im ÇKDR. — 3) f. ई gaṇa वरणादि zu P. 4, 2, 82. eine best. Pflanze, = कृस्तिशुण्डा RĪ-ĠAN. im ÇKDR. — Vgl. कण्ठशुण्डा, नाग°, नाम°, विमृण्डि, कृन्तिशुण्डा. °शुण्डा, शौण्ड, शौण्डिक.

शुण्डक 1) m. a) Schlachtpfeife (पुङ्खवेणु) ÇABDAM. im ÇKDR. — b) Branntweinbrenner, Schenkewirth ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) f. शुण्डिका a) Zäpfchen im Halse (अलिङ्गिका) ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — b) Anschwellung der Mandeln, = गल° VĀGBH. 1, 26, 5. 16.

शुण्डेराक् m. = भूतण RĪĠAN. im ÇKDR. शुङ्गेराक् v. l.

शुण्डापान n. Schenke AK. 2, 10, 41. TRIK. 2, 10, 17. H. 906.

शुण्डार् m. 1) = रुस्वा शुण्डा P. 5, 3, 88. = अयकृष्टा शुण्डा VP. 7, 77. ein kleiner Rüssel DAÇAR. 72, 11. — 2) Branntweinbrenner, Schenkewirth ÇABDAR. im ÇKDR.

शुण्डारोचनिका f. eine best. Pflanze, = रुञ्जिनी MED. n. 113.

शुण्डाल (von शुण्डा) m. Elephant H. ç. 175. DHANĀŚĠĀJA im ÇKDR.

शुण्डिक m. 1) vielleicht Schenkewirth P. 4, 3, 76. — 2) pl. N. pr. eines Volkes MBH. 3, 15243 nach der Lesart der ed. Bomb., मण्डिक ed. Calc. — शुण्डिका s. unter शुण्डक.

शुण्डिन् (von शुण्डा) m. Branntweinbrenner, Schenkewirth (als Mischlingskaste) ÇABDAR. im ÇKDR. Verz. d. Oxf. H. 22, a, 7. 8. 15. — Vgl. गन्धशुण्डिनी.

शुण्डिमूषिका f. Moschusratte RĪĠAN. im ÇKDR.

शुण्डारोचनिका f. eine best. Pflanze, = रोचनी RATNAM. 163. °रोचनी f. dass. ebend.